

ویژه‌نامه سال روز میلاد حضرت زینب (س)

بوستان عصمت نبوی چشم به راه شکفتن غنچه دیگری است بر شافه گل یاس، همان یاسی که بر دامانش کوثر عصمت جاری است و بر شافسارش گل‌های امامت هویدا. اگرچه پیامبر در مدینه حضور ندارند، اما برای آمدن این میهمان لفظه‌شماری می‌کنند. چشم‌ها در انتظارند و ملائک جای جای فانه به خدمت ایستاده‌اند. بوی عطری بهشتی در فضای فانه زهرا می‌پیچد و زینب دقتر علی بن ابی‌طالب، (س)، بانویی از جنس نور و زاده فاطمه زهرا علیهاالسلام، چشم به دنیا می‌گشاید و عالم را به حضورش نوری تازه می‌بخشد. میلاد این نور تابان، گل خوشبوی فاندان عصمت بر شیعیان و شیفتگان آن بانوی بزرگ مبارک باد.

زینت پدر

خوش آمدی ای زینت پدر؛ ای مایه فخر عالم؛ ای تسلائی دردهای مادر؛ خدا نام تو را زینب نهاد که تو زینت پدری. تو نگین زیبا و درخشان خلقتی؛ گل خوشبوی زیباترین بوستان آفرینشی؛ پدر خود زلال حیات در عالم است و تو زینت و مایه فخر او. در همه نیکی‌ها از پدر میراث برده‌ای، در شجاعت و شهامت، در فصاحت و بلاغت، در ادب و کمال و در عبودیت و تسلیم خدا بودن. پدر به تو فخر می‌کند و تو شایسته این افتخاری.

راهنمای سعادت

امروز روز ولادت بانوی بزرگ اسلام زینب کبری علیهاالسلام، نمونه کامل زن مسلمان و مسلمان راستین، الگوی خداپرستی و تسلیم امر ولایت بودن، اسوه حیا و تقوا، ایمان و اطمینان درونی و عصاره توکل و عشق به خداست. روز میلاد خجسته و نیک او فرصتی است تا جوانان و بانوان ما به راهی که او روشن کرد و شناساند قدم نهند. از دریای وجودش مروارید کمال بگیرند و در نسیم یادش سرمست کمال و سعادت شوند. باشد که این سرمستی بهانه دل‌هامان باشد برای قدم نهادن در وادی سعادت.

بشارت ولادت

جناب سلمان خبر ولادت نورسیده مولا علی بن ابی‌طالب علیه‌السلام، را به پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، می‌رساند و در انتظار می‌ماند تا شادی و شمع این بشارت را در چهره ایشان ببیند. اما اشک مجال شادی به چشمان پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم نمی‌دهد و در پاسخ حیرت سلمان، پیامبر به مصیبت‌هایی اشاره می‌کند که آن کودک شیرین و نورسیده باید در آینده تحمل کند. میلاد مبارک و خجسته او آغاز راه صبوری بود و زینب علیهاالسلام، اسوه صبر الهی و بانوی بردباری و رضا، آمده بود تا از همان کودکی دشواری را تحمل کند و دلش را از صبر و تحمل لبریز سازد.

نامی از آسمان

در خانه نورانی و آسمانی مولا علی علیه‌السلام شادی آمدن نورسیده‌ای برپاست. حضرت فاطمه علیهاالسلام، نوزاد را در آغوش مولا نهاد، از او می‌خواهد اکنون که پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم در مدینه حضور ندارند، ایشان نامی برای کودک برگزیند. امام علی علیه‌السلام، می‌فرماید: «من بر رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، در نام‌گذاری او پیشی نمی‌گیرم». چند روزی از تولد نوزاد می‌گذرد تا آن‌که پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، به مدینه بازگشته و چون همیشه، ابتدا به خانه دردانه‌اش فاطمه زهرا علیهاالسلام، وارد شدند. اندکی بعد نوزاد در آغوش جدش آرام خفته است و چشمان پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم بر آسمان است. فرشته مقرب خدا، جبرئیل امین، نازل می‌شود. سلام و تهنیت خدا را می‌رساند و می‌فرماید: «نام این مولود را زینب بنه که این نام را خدا در لوح محفوظ نوشته است».

وصیت فراموش شده

چند روزی از تولد خجسته‌ات می‌گذرد. اینک تو در آغوش گرم پر مهر پیامبر آرام خفته‌ای. جبرئیل امین نام زینب را برایت از سوی خدا تحفه آورده است. در آمدنت خدا نیز تهنیت می‌گوید. چقدر پیامبر تو را دوست می‌دارد و به تو مهر می‌ورزد: تو را به سینه می‌چسباند؛ چشمانت را می‌بوسد؛ تو را می‌بوید و سفارش می‌کند به همه امت که حرمت این دختر را پاس بدارند. علاقه پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم به تو وصف‌ناشدنی است. تو زینب دردانه و عزیز دل رسول خدایی؛ هرچند جاهلان و کوردلان و کوته فکران امت حرمت تو را پاس نداشتند و سفارش پیامبر خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم را به فراموشی سپردند.

فردایی نه چندان دور

زینب کبری - که سلام و درود خدا بر او باد - امروز می‌آید؛ می‌آید در فردایی نه چندان دور، در روز رحلت جدش پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، مونس مادر باشد و چند روزی بعد شاهد پهلوی شکسته مادر و رنجوری او گردد. زینب چهار ساله آنروز صبر می‌کند و می‌ماند تا در فردایی نه چندان دورتر پرستار فرق شکافته و محاسن بخون خضاب شده پدر باشد. اما صبر می‌کند و می‌ماند تا در غربت و تنهایی برادرش حسن یآوری استوار و غمخواری همدم گردد. او می‌ماند تا در عاشورا با صبوری خویش صبر را خجل نماید و سرود جاودانه «ما رأیتُ الاَ جَمیلاً» را به تاریخ هدیه کند. آری او ماند تا پاسدار حریم آل الله باشد و تیماردار کاروانی زخم دیده و مصیبت کشیده، اما سربلند و سرافراز گردد.

بهانه قساوت

عافیت‌طلبی، نشستن در کنج آسایش، شیفته زندگی آرام و دلخواه بودن، دل باختن در برابر برق سکه‌های سرخ و زرد و تمایل به اندکی بیشتر از دنیا بهره بردن، چشم بستن به روی حقایق و گوش سپردن به خواهش نفس، همان انگیزه‌ای بود که کوفیان را به جنگ با خاندان رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، کشانید، چنان که در پی آن همه سفارش پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، حرمت زینب علیهاالسلام دزدانه پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم را بشکنند، گوشواره از گوش دختران رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم بکشند و در همان حال از آن‌چه بر اهل بیت می‌رود بگریزند و در پاسخ حیرت زینب علیهاالسلام، که فرمود: «اگر می‌دانی و می‌شناسی چرا چنین می‌کنی؟» ابلهانه پاسخ گوید: اگر من گوشواره را نبرم دیگری می‌برد! راستی شیطان تا کجا در دل انسان حاکم می‌شود و هوای نفس تا چه حد سرکش و ظلمانی است.

مهر مادری

مادری که از فرزند دل برکند و او را به وادی شهادت بسپارد و در راه خدا فدا کند، در ایثارگری گوی سبقت ربوده و در فداکاری پرچم فتح برگرفته است. امروز ما میلاد مادری را جشن گرفته‌ایم که معلم فداکاری و آموزگار مکتب ایثار است. در تمام رنج‌ها و مصایب زینب کبری علیهاالسلام، آن قدر صبوری و بردباری جاری است که کم‌تر از دو فرزند شهید او یاد می‌شود داغ مصایبی که بر دل زینب علیهاالسلام نشست آن قدر سنگین و دشوار بود که داغ دو فرزندش را از یاد می‌برد. سوز مظلومیت بی‌حد مولایش و امام زمانش حسین علیه‌السلام، درد جهالت اسلامیان و عافیت‌طلبی‌شان، رنج مهجوری حق و فزونی باطل، آتشی است که لحظه به لحظه در جان‌ش شعله‌ور می‌شود و او که در وادی ایثار پیشتاز بود، در شهادت فرزند حتی به سوگ نشست تا مبادا ذره‌ای شرم یا اندوه بر دل عزیز برادرش حسین علیه‌السلام بنشیند. درود خدا بر او و بر اهل بیت عصمت.

السلام علیک یا زینب بنت علی (س)